

Arrest

nr. 324 619 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kirgizische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Bisjkek. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Nadat uw ouders zich tot het christendom bekeerden kregen ze problemen met uw oom An. (...). Daarom verlieten jullie in november 2018 Kirgizië.

Op 4 januari 2019 dienden uw ouders T., A. (...) (CG: (...)) en T., G. (...) (CG: (...)) in België een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Het eerste verzoek van uw ouders werd op 31 maart 2021 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Uw ouders tekenden hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 08 november 2021 de beslissing en beoordeling van het CGVS

bevestigde in arrest 263403. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden uw ouders op 17 november 2021 een volgend verzoek tot internationale bescherming in. Uw ouders dienden diezelfde dag ook een eerste verzoek in uw hoofde en in hoofde van uw zus A'. (CG: (...)). Het tweede verzoek om internationale bescherming van uw ouders werd niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet op 5 juni 2023. Uw ouders gingen in beroep. De RvV verwierp het beroep van uw ouders in de beschikkingen van 3 oktober 2023 (RvV (...) en (...)).

Op 18 januari 2024 besliste het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Aangezien u op 6 januari 2024 meerderjarig geworden was, had het CGVS het verzoek om internationale bescherming van verzoeker moeten behandelen en onderzoeken in de grond van de zaak. Om die reden werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RvV in arrest nr. 309 234 van 3 juli 2024 en werd de zaak teruggezonden naar het CGVS.

In het kader van uw verzoek verklaart u bij terugkeer naar Kirgizië gevaar te lopen en dat u goed geïntegreerd bent in België.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, geboorteakte, inschrijving van de sportschool en foto's van u en A'. (...) neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige ten tijde van uw persoonlijk onderhoud, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je moeder en je advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw vader aanhaalde ter staving van zijn eerste verzoek van 4 januari 2019 en die uw vader herhaalde ter staving van zijn tweede verzoek van 17 november 2021. U verwijst immers naar de problemen met de familie langs vaderskant die ontstonden door de bekering van uw ouders (NPO, p.3). Daarnaast voert u aan de uw zus A'. (...) uitgehuwelijkt zou kunnen worden (NPO, p.3). De vrees van uw zus werd onderzocht in het kader van het verzoek om internationale bescherming ingediend in naam van A'. (...).

Het eerste verzoek van uw vader T., A. (...) (CG:(...)) werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming en als volgt gemotiveerd: 'Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden gesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat uw echtgenote en u zich bekeerden tot het christendom en dat uw familie dit te weten kwam. Omwille van deze bekering kregen u en uw gezin vanaf juli 2018 problemen met uw familie en meer bepaald met uw oom. In drie maanden tijd, vanaf juli tot en met september 2018, werden u en uw gezin het slachtoffer van vijf incidenten waarbij uzelf drie keer het slachtoffer werd van zeer verregaand fysiek geweld. Voor zover de effectiviteit of oprechtheid van de beweerde bekeringen van u en uw echtgenote zouden worden aangenomen, moet worden vastgesteld dat geenszins aannemelijk werd gemaakt dat u en uw gezin daadwerkelijk in de door jullie aangehaalde precaire situatie en omgeving zouden zijn terecht gekomen. Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat het gedrag dat u en uw echtgenote zelf stelden, hier niet bepaald mee in overeenstemming is te brengen. Ofschoon uw echtgenote zelf pas vanaf februari 2018 verbinding had met het christendom, besloot zij u reeds diezelfde maand of in maart 2018 op de hoogte te brengen hiervan. Niet alleen is de snelheid van dergelijke handelswijze verbazend te noemen, gelet op de gewichtige keuze waarover het gaat, het is bovenal weinig aannemelijk dat uw echtgenote in die context geen angst koesterde noch met enige twijfel zat om over haar nieuwe geloof te beginnen tegen u (CGVS G. (...) II p. 11-12). Gelet op de problematische relatie waarin jullie naar eigen zeggen zaten en gelet op de islamitische overtuiging van u en jullie beider families, kan redelijkerwijs worden verwacht dat het voor een vrouw die zich nog maar net en bovendien op eigen houtje tot een andere religie heeft gericht tot

nadenken moet hebben gestemd welke hachelijke onderneming het mogelijk was om dit onderwerp aan te snijden. Dat middels de verklaringen van uw echtgenote evenwel blijkt dat zij hier amper bij stilstond, doet dan ook twijfels rijzen. Dezelfde vaststellingen kunnen worden gedaan wanneer verdere verklaringen van uw echtgenote in ogenschouw worden genomen. Wanneer uw echtgenote werd gevraagd of zij vooraleer de problemen met uw oom startten, ooit had nagedacht over mogelijke problemen of risico's veroorzaakt door bijvoorbeeld familie en/of samenleving omwille van haar bekering, gaf zij aan dat dit niet het geval was (CGVS G. (...) II p. 14). Dit klemte, des te meer aangezien de persoon via wie uw echtgenote in contact kwam met het christendom haar geloof niet openlijk kon belijden omdat ze eventuele problemen hierdoor wilde vermijden. Het komt niet aannemelijk over dat uw vrouw kennelijk amper verder nadenkt over haar situatie en de mogelijke gevolgen van haar bekering, ofschoon zij zich in een quasi volledige islamitische omgeving bevond. Gevraagd of uw echtgenote nadacht over hoe haar familie zou denken over haar nieuwe geloofsovertuiging reprecieerde zij: "Daar dacht ik helemaal niet aan." Op de vraag hoe dit komt dat zij hierover helemaal niet nadacht, beperkte uw echtgenote zich vervolgens tot de volgende repliek: "Ik weet het niet. Ik dacht er niet aan. Ik dacht enkel aan mezelf en aan mijn problemen." (CGVS G. (...) II p. 14-15) De vaststelling dat uw echtgenote niet nadacht over risico's en de perceptie van anderen binnen de context waarin jullie zich bevonden, komt allerminst overtuigend over. Uiteindelijk moet blijken dat u er zelf geen idee van heeft of uw vrouw ooit geworsteld heeft met haar nieuwe geloof. U weet niet of jullie daar ooit over hebben gesproken (CGVS A. (...) II p. 16). Opnieuw is dit een bevreemdende vaststelling. Gelet op de vijandige omgeving die jullie schetsen voor Kirgizische bekeerlingen en de bijgevolg centrale rol die jullie nieuwe geloof inneemt, kan worden verwacht dat jullie hierover zouden praten en dat jullie grieven of zorgen met elkaar zouden delen. Het gegeven dat zo'n gesprek nooit plaatsvond of dat u het zich minstens niet kan herinneren, komt opnieuw weinig overtuigend over. Het is via uw vrouw, die zich als eerste bekeerde, dat u zelf in contact kwam met het christendom. Ofschoon dit een cruciale fase in jullie leven moet zijn geweest, slaagde u er evenwel niet in om hier coherente verklaringen over af te leggen. Tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat uw vrouw voor het eerst met u over het christendom sprak in maart: "Ik weet dat ze in maand maart is begonnen vertellen." (CGVS A. (...) I p. 18) Tijdens uw tweede onderhoud werd dieper ingegaan op de kerkbezoeken van uw echtgenote en uw kennis hiervan. U verklaarde dat uw echtgenote vanaf begin februari elke zondag naar de kerk ging. Gepolst naar uw kennis hiervan geeft u uiteindelijk te kennen dat uw echtgenote u reeds na haar eerste kerkbezoek, begin februari, zelf op de hoogte bracht hiervan (CGVS A. (...) II p. 13). Wanneer dit onderwerp later opnieuw aan bod komt, stelt u evenwel dat dit pas ter sprake kwam na de reis die uw vrouw in maart naar Europa heeft ondernomen. Wanneer u hierop geconfronteerd werd met het gegeven dat u eerst zei dat uw echtgenote u reeds na het eerste kerkbezoek op de hoogte bracht, kwam u niet verder dan de repliek: "Heb ik dat gezegd?" Vervolgens, wanneer gewezen werd op het bevreemdende karakter van uw verklaringen, gaf u nog aan dat u niet wist waarom u eerder zo had geantwoord (CGVS A. (...) II p. 14-15). Dergelijke verklaringen die handelen over de kern van jullie religieuze heroriëntatie kunnen allerminst overtuigen. De door u afgelegde, divergerende verklaringen plaatsen ernstige vraagtekens bij hoe jullie beweerde geloofsovertuiging daadwerkelijk is ontloken en bij de netelige situatie waarin jullie hierdoor zouden zijn terecht gekomen. Ook uw persoonlijke situatie en met name uw omgang met uw nieuwe geloof stemt maar weinig overeen met deze van een persoon die zich in een vijandige omgeving bevindt. Op een gegeven moment gaf u bijvoorbeeld aan dat u het nooit moeilijk heeft gehad, nooit geworsteld heeft met uw nieuwe geloofsovertuiging (CGVS A. (...) II p. 17). Waar dit natuurlijk geen noodzakelijkheid betreft, dient hier evenwel de context te worden benadrukt. U gaf immers aan dat u een praktiserend moslim was in een islamitische omgeving. U stelde dat u en uw echtgenote tot aan jullie bekering de islam aanhingen en dat u deelnam aan traditionele festiviteiten en naar het vrijdaggebed trachtte te gaan (CGVS A. (...) I p. 18). Naar eigen zeggen zou uw oom een bekende en gerespecteerde imam zijn (CGVS-vragenlijst A. (...) 3.5). Dit alles leidt tot een context waarin het weinig aannemelijk te noemen is dat u nooit zou hebben geworsteld met uw nieuwe geloofsovertuiging waarmee u nota bene via uw vrouw slechts enkele maanden voor uw definitieve vertrek uit Kirgizië in contact zou zijn gekomen. Uw familie zou jullie bekering geheel per toeval zijn te weten gekomen. Immers zou uw neef B. (...) net op het moment dat jullie naar de kerk gingen aan het tanken zijn geweest bij een aanpalend tankstation. U heeft er nochtans geen idee van waarom uw neef aldaar zou zijn getrokken om te tanken omdat hij in het dorp woont (Chong-Tash) en er om de één of twee kilometer tankstations zijn in de stad (CGVS A. (...) I p. 16). Uit beschikbare kaartgegevens blijkt dat Chong-Tash op minstens achttien kilometer en ruim een half uur rijden ligt van het bewuste tankstation dat zich overigens bevindt op een locatie die niet kan gekenmerkt worden door doorgaand verkeer. Wat er ook van zij, in de drie maanden volgend op de ontdekking van jullie bekering door uw familie, vonden verschillende incidenten plaats en werd er bij drie ook zeer verregaand fysiek geweld gebruikt. In die optiek is de handelswijze van uw oom bij de ontvoering van uw kinderen zeer bevreemdend en contrasterend te noemen. Op 25 september 2018 werden uw kinderen meegenomen en weggebracht naar de woning van uw oom. U ging naar de woning en slaagde erin om er met relatief gemak (enkel uw neef B. (...) bleek er aanwezig te zijn) uw kinderen op te halen en te vertrekken. Van uw oom was er kennelijk geen spoor (CGVS A. (...) I p. 13 en CGVS A. (...) II p. 7 en 19). Omwille van evidente redenen (het contact dat uw moeder eerder die dag had en de concrete/uitdrukkelijke dreiging jegens u om uw kinderen van u af te nemen) kan worden verwacht dat uw oom u verwachtede zou zijn nadat hij uw kinderen naar zijn woning liet brengen. Dat hij daar zelf niet aanwezig was of dat hij, die er kennelijk niet voor

terugdeinst om anderen in te huren bij intimidaties en geweldplegingen, niet zou zijn voorbereid en u uw kinderen zomaar opnieuw laat meenemen van bij hem thuis, is weinig in overeenstemming te brengen met het beeld dat u van uw oom tracht op te hangen. Wat verder de wenkbrauwen doet fronsen is dat u de volgende dag een volledige dag bent gaan werken terwijl u uw gezinsleden gewoon thuis liet blijven. Gelet op jullie beweerde vervolging en het feit dat jullie beweerde belagers jullie wisten wonen is het, in de nasleep van de ontvoering van uw kinderen, van elke logica gespeend dat u niet bij uw gezin zou blijven of dat u hen die dag niet minstens elders zou onderbrengen (CGVS A. (...) II p. 8-9). Gelet op de verregaande incidenten waar u gewag van maakt, moet immers worden verondersteld dat de veiligheid van uw gezin(sleden) allerm minst gewaarborgd was. De verschillende incidenten en het verregaand geweld dat werd toegepast contrasteert overigens met wat er verder nog is gebeurd en met de desinteresse die u en uw echtgenote aan de dag legden inzake jullie persoonlijke situatie. U en uw echtgenote bleven nog meer dan anderhalve maand in Bishkek waarna jullie de reisweg hebben aangevat. In die periode zou uw familie een aantal keer gebeld hebben naar uw moeder en ook één keer bij haar zijn langs geweest. Voor het overige zou er in die periode niets meer zijn gebeurd (CGVS A. (...) II p. 9-10). Wat evenwel nog frappanter is, is dat u geen enkele informatie heeft over hoe vaak uw moeder – die volgens u nog uw enige informatiebron is in Kirgizië – al dan niet nog werd benaderd sinds u en uw gezin uit Kirgizië zijn vertrokken. U gaf merkwaardig genoeg aan dat u hier niet naar heeft gevraagd en als reden hiervoor stelt u: “Ik vroeg het niet. Dat interesseert me niet. [...]” Gevraagd waarom u geen interesse heeft in eventuele benaderingen van uw moeder stelde u dat u niet van plan bent om terug te keren. Opnieuw werd u erop gewezen dat het interessant zou zijn voor u om hierover meer te weten te komen om zo in te kunnen schatten welk risico u loopt bij een eventuele terugkeer. Hierop repliceerde u dat ze u en uw gezin willen vermoorden, hetgeen echter het bevreemdende karakter van uw houding niet verklaart maar daarentegen versterkt. Indien u immers daadwerkelijk vreest te worden vermoord door familie, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u zich hiervoor wel zou interesseren en dat u zich hierover wel zou informeren bij uw moeder (CGVS A. (...) II p. 19-20). Het gegeven dat u dit evenwel niet doet, ondermijnt in ernstige mate de aannemelijkheid van uw bewering dat u zich daadwerkelijk in een precare situatie bevond. Gelijkaardige vaststellingen werden overigens gedaan bij uw echtgenote, waarbij uit haar verklaringen blijkt dat zij evenmin over dit onderwerp heeft gesproken met uw moeder (CGVS G. (...) II p. 15-16). U gaf te kennen dat u heel veel dreig telefoons heeft gehad, soms op uw persoonlijk nummer, maar meestal op het nummer van jullie thuistelefoon. Gevraagd naar de boodschap die u te horen kreeg, repliceerde u: “Dat we ongelovigen zijn. Dat ze ons gaan pakken en vermoorden. Vernietigen. [...] Zorg dat je weg komt. Zorg dat je weg bent. We gaan je hier overal vinden. We zullen branden in de hel. En ongelovige heb je je bedacht. Heb je er over nagedacht.” Gevraagd of het altijd dezelfde boodschap was stelde u: “Nee, verschillende. Ik heb het algemeen gezegd. Altijd opnieuw. Bijvoorbeeld wanneer ik klacht had gedaan, ze zeiden geen enkele klacht gaat helpen. Politie of parket. Na tweede keer ik geweest ben zeiden ze heb je ons nu begrepen. Ik denk dat je zag hoe politie met je omging daar. Als je nog naar andere dienst gaat, gaat nog slechter zijn voor jou.” (CGVS A. (...) II p. 22-23) Wanneer het onderwerp van de telefonische bedreigingen werd aangesneden in het kader van het onderhoud van uw echtgenote, legde zij evenwel weifelende verklaringen af. Op de vraag of het meer dan één keer is voorgevallen dat er een telefonische bedreiging was, stelde uw echtgenote: “Dat kan ik niet zeggen met zekerheid.” Ze gaf weliswaar aan dat er nog meerdere keren werd gebeld naar jullie vast telefoontoestel, maar dat het dan altijd stil bleef aan de andere kant (CGVS G. (...) II p. 18-19). Het valt met andere woorden op dat waar u geen melding maakt van stille oproepen en zegt dat u heel veel opgebeld werd met bedreigingen, dat uw echtgenote daarentegen niet op de hoogte blijkt van meerdere bedreigingen en behalve de referentie naar één dreig telefoon vooraf verwijst naar stille oproepen. Geconfronteerd met de uiteenlopende verklaringen, gaf uw echtgenote aan: “Omdat hij is bedreigd. Maar ik ben daar niet mee geconfronteerd geweest. Ik zeg het uit mijn standpunt.” (CGVS G. (...) II p. 19) Deze uitleg kan maar weinig overtuigen daar er kan verwacht worden dat jullie bedreigingen of intimidaties via telefoon zouden bespreken met elkaar, niet in het minst indien zou worden aangenomen dat jullie zich op dat moment in een precare situatie bevonden. Aansluitend kan worden opgemerkt dat wanneer er daadwerkelijk nog concrete (be)dreiging(en) zou(de)n zijn geweest, er redelijkerwijs van kan worden uitgegaan dat u en uw echtgenote wel degelijk op de hoogte zouden zijn gebracht door uw moeder. Het gegeven dat jullie evenwel geen verdere informatie meer hebben over jullie situatie sinds jullie vertrek, indiceert dat er wat jullie betreft geen gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Voor zover (de oprechtheid van) jullie bekering zou worden aangenomen, blijkt immers niet dat uw oom of familieleden die zijn zienswijze volgen nog enige interesse tonen in jullie. In die optiek kan nog worden gewezen op het gegeven dat waar u uw oom tracht weer te geven als een zeer machtig persoon die kan rekenen op verschillende invloedrijke connecties hij ofwel niet in staat was hetzij niet geïnteresseerd was om u en uw gezin te lokaliseren in Bishkek, ofschoon jullie nog ruim anderhalve maand ter plekke bleven. Wanneer deze situatie aan u wordt voorgelegd, geeft u aan dat u niet weet hoe het komt dat hij u en uw gezin niet zou gevonden hebben (CGVS A. (...) II p. 21). Voorts kan nog worden gewezen op het gegeven dat uw schoonfamilie die in de regio Jalalabad verblijven, volgens uw echtgenote op 10 à 12 uur rijden van Bishkek, intussen ruim drie jaar na de ingeroepen motieven nog nooit werden benaderd door uw familie (CGVS G. (...) II p. 16 en 19-20). Indien men daadwerkelijk op zoek zou zijn naar u en uw gezin, kan worden verwacht dat deze piste zou worden bewandeld door uw oom en zijn medestanders. Dat dit evenwel niet het geval blijkt te zijn indiceert verder dat uw voorgehouden

situatie niet aannemelijk is en dat er minstens indicaties zijn dat uw oom geen interesse toont in u en uw gezin, laat staan dat hij zich zou inspannen om u op te sporen en te vervolgen. Gelet op voorgaande kan dan ook niet worden ingezien waarom jullie zich niet elders in Kirgizië zouden kunnen vestigen indien jullie de nabijheid van uw familie zouden willen vermijden. Naast de mogelijkheid om zich te vestigen in de regio van uw schoonouders kan in concreto ook gedacht worden aan Osh, de stad waar uw echtgenote studeerde en haar universiteitsdiploma behaalde (Verklaring DVZ G. (...) – Persoonsgegevens – Rubriek 11). Wanneer u aan het einde van uw tweede onderhoud bij het CGVS bevestigd werd over de mogelijkheid om u binnen Kirgizië elders te vestigen, gaf u aan geen idee te hebben waarom dit voor u onmogelijk zou zijn (CGVS A. (...) II p. 23). Voor zover (de authenticiteit van) uw bekering tot een christelijke geloofsovertuiging zou worden aangenomen, dient te worden vastgesteld dat dit an sich niet kan volstaan om in uw hoofde te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Er kan dienaangaande worden verwezen naar de COI Focus die aan uw administratief dossier werd toegevoegd en waarin de situatie van christenen in Kirgizië wordt geanalyseerd. Het eerste deel in de COI Focus "KIRGIZIË - Situatie christenen" bekijkt de positie van christenen in Kirgizië in het algemeen. Uit dit eerste deel blijkt meer bepaald dat er op institutioneel niveau bepaalde tekortkomingen zijn inzake de regelgeving die slaat op godsdienstbeleving- en vrijheid in Kirgizië. Het gaat hier met name over het gebruik van verkeerde terminologie (en de gevolgen hiervan), de mogelijkheid voor de autoriteiten om op te treden tegen vrijheid van religie en problematische voorwaarden die aan religieuze groepen worden opgelegd bij de verplichte registratie. Verder blijkt dat er zich in Kirgizië problemen voordoen specifiek rond het begraven van leden van minderheidsreligies op publieke begraafplaatsen. In concreto blijkt dat er in afgelegen gebieden in Kirgizië niet altijd een garantie bestaat dat mensen hun doden kunnen begraven volgens de religieuze ceremonieën en op de begraafplaatsen van hun keuze. Het tweede deel van de COI Focus richt de aandacht op de eventuele moeilijkheden die specifiek leden van katholieke, pinksterbeweging of evangelische groepen kennen. Dit gedeelte behelst meer bepaald een opsomming van problemen/incidenten die zich sinds 2013 hebben voorgedaan. De COI Focus maakt melding van: de opheffing van een registratie van een kerk door een lokaal bestuur in Chuy, de onteigening van een kerk in Bishkek (die overigens werd tegengehouden door een beslissing van het Kirgizische Hooggerechtshof), het opgraven van twee vrouwen omwille van hun christelijke (baptistische) geloofsovertuiging, de bekladding van een kerk waarbij dreigende spreuken met graffiti werden aangebracht, het verhinderen van een begrafenis op een lokale begraafplaats, een brandstichting in een kerk, de weigering om een kerk de status van "gebedshuis" toe te kennen, de onderbreking van een evangelische samenkomst door de politie waarbij er geweld werd gebruikt (waarbij één van de agenten werd veroordeeld wegens het overtreden van zijn bevoegdheid en het gebruik van fysiek geweld) en de aanval op een protestant door drie dorpsgenoten. Ten slotte verwijst de COI Focus nog naar een rapportering door de VSA-ngo Open Doors (die werkt rond de vervolging van christenen) en waarbij er voor 2018 en 2019 melding wordt gemaakt van drie gevallen van christenen in Kirgizië die discriminatie ondervinden omwille van hun geloof en waarbij één van hen ook fysiek werd aangevallen. Gelet op de vaststellingen die werden gedaan in de COI Focus, waarbij blijkt dat de voorgaande incidenten zich niet enkel verspreiden over een termijn van zes jaar, maar ook veelal lokaal van aard zijn, dient te worden geconcludeerd dat de beschikbare rapportering de conclusie bevestigt dat de geweldsplegingen vooralsnog geïsoleerde gevallen zijn die zich bovendien in hoofdzaak voordoen in dorpen en/of kleinere steden. In elk geval kan bezwaarlijk worden gesteld dat er in Kirgizië op heden sprake is van systematische vervolging van christenen. Bijgevolg kan evenmin worden gesteld dat het louter feit (bekeerd) christen te zijn in Kirgizië voldoende is om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. U gaf nog aan dat u door uw burens werd vernederd. U maakt gewag van een autoband die met een mes werd beschadigd, dat er op jullie deur werd geschreven "ongelovigen verdwijnen", verbale conflicten (onder meer over een parkeerplaats) en dat de burens jullie na verloop van tijd niet meer begroetten (CGVS-vragenlijst 3.5. en CGVS A. (...) I p. 25). Hoewel dergelijk gedrag laakbaar is, dient evenzeer te worden gesteld dat deze beweerde gebeurtenissen onvoldoende ernstig of zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming in hoofde van u of uw gezinsleden aannemelijk te maken. De documenten die door u en uw echtgenote werden ingediend en die nog niet eerder in deze beslissing werden besproken, vermogen niet de voorgaande vaststellingen te wijzigen. De identiteitskaarten van u en uw echtgenote, de paspoorten van u en uw gezinsleden, uw huwelijksakte, het uittreksel uit uw militair boekje en de geboortecertificaten van u en uw gezinsleden bevatten louter persoonsgegevens die in het kader van huidig verzoek niet in twijfel worden getrokken. De twee brieven van 'Local Church of Jesus Christ' en het attest van de Evangelische kerk in Hasselt wijzen erop dat jullie zich aan deze kerkgemeenschappen verbonden en misvieringen bijwoonden. De video's en foto's genomen in verschillende kerken (Bishkek, Hasselt en Antwerpen) en die te vinden zijn op de door u voorgelegde usb-stick tonen verder aan dat jullie diensten hebben bijgewoond in deze kerken. Deze documenten vormen op zich evenwel geen bewijs voor de door u aangehaalde vervolging door uw oom. Wat betreft een foto van een bekladde deur (op USB-stick), kan worden verwezen naar voormelde argumentatie waarbij werd geoordeeld dat de gebeurtenissen die u door toedoen van uw burens te beurt zouden zijn gevallen niet doen besluiten tot een nood aan internationale bescherming in hoofde van u of uw gezinsleden. Deze foto toont bovendien op zich niet aan dat het om de deur van uw woning zou gaan noch op welke wijze en door wie deze tekst zou zijn aangebracht. Wat betreft de Kirgizische medische attesten dient te worden opgemerkt dat een dergelijke medisch attest geen sluitend bewijs kan zijn voor de omstandigheden waarin bepaalde schade/ verwondingen werd opgelopen. De arts

doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Deze attesten vormen dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen. De medische attesten aangaande uw echtgenote afkomstig van het Sint-Franciscusziekenhuis, vermag evenmin onderhavige beslissing te wijzigen. Het ene attest bevestigt de toenmalige zwangerschap van uw echtgenote en het andere stelt dat uw echtgenote op 17 juli 2019 niet in staat was om zich naar Brussel te verplaatsen. Verder bevatten deze twee stukken geen inhoudelijke elementen die enig verband houden met of invloed hebben op jullie beschermingsverzoek. De overlijdensakte van uw vader en privéfoto('s) van uw gezin (op usb-stick) hebben geen invloed op jullie verzoek om internationale bescherming. De nieuwsberichten die u op uw usb-stick heeft geplaatst handelen niet over uw persoonlijke situatie. Deze info is niet van die aard dat zij een ander licht werpt op de COI Focus die aan uw dossier werd toegevoegd en dus op de algemene situatie voor christenen in Kirgizië. Op basis van de door u voorgelegde informatie kan niet worden gesteld dat er in Kirgizië sprake is van systematische vervolging van christenen.'

Het tweede verzoek van uw vader T., A. (...) (CG:(...)) werd als kennelijk ongegrond beschouwd en als volgt gemotiveerd:

'Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de vragenlijst bijzondere procedurele noden blijkt immers dat u verkiest om door een ambtenaar van het vrouwelijk geslacht te worden gehoord. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord door een vrouwelijke ambtenaar. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast. Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u problemen vreest met een oom en neef omdat u zich tot het Christendom bekeerde, dat uw oom machtige connecties heeft en de vermelding dat u door de politie in opsporing werd geplaatst. Deze elementen werden allen reeds beoordeeld door het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste verzoek. Met betrekking tot de documenten die u aanbrengt, namelijk een antwoord op een verzoekschrift van uw advocaat in Kirgizië, de vertaling ervan, een opsporingsbericht, foto's van het opsporingsbericht, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze documenten reeds voorwerp uitmaakten van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze werden beoordeeld in hun arrest van 08/11/2021 en maken bijgevolg geen nieuwe elementen uit die de kans op bescherming aanzienlijk vergroten. Het nieuwe stuk dat u voorlegt, met name een brief van uw advocate gericht aan uw moeder, is eveneens louter een kopie, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke stukken bijzonder relatief en zijn ze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Een screenshot van een conversatie met oom "An. (...)" legde u nog niet eerder voor, maar biedt door mogelijke inscenering en het uit context nemen van bepaalde gespreksfragmenten geen garantie over de authenticiteit van wat werd gezegd, noch van de ernst ervan. Bovendien blijkt dat het gesprek dateert van juni 2021, ruim voor het einde van uw eerste asielprocedure. Indien dit element van cruciaal belang was voor uw verzoek om internationale bescherming, mag er vanuit gegaan worden dat u het in kader van de beroepsprocedure voor de RvV zou hebben voorgelegd, quod non in casu. U heeft evenmin een geldige reden gegeven voor het

laattijdig neerleggen van dit stuk. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.'

De documenten die u voorlegt vermogen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en geboorteakte staven uw identiteit en afkomst uit Kirgizië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Uw inschrijving van de sportschool en foto's van u en A'. (...) staven louter uw bewering dat u goed geïntegreerd bent in België (NPO, p.3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen "48 t.e.m. 48/6" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als minderjarige ten tijde van haar persoonlijk onderhoud, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5.1. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift vooreerst dat de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming dient te gebeuren op individuele basis. Zij betreurt dan ook dat verwerende partij zich in de bestreden beslissing beperkt tot een loutere verwijzing naar de beslissingen die werden genomen in het kader van het eerste en tweede verzoek van haar vader. Nochtans heeft zij naast haar vrees omwille van de problemen van haar ouders tevens een vrees om bij terugkeer naar Kirgizië terecht te komen in een situatie van verregaande materiële deprivatie. Daarnaast duidt zij tevens op haar langdurig verblijf in België, waardoor zij vervreemd is van de Kirgizische samenleving, zij zich een levensstijl heeft eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Kirgizië en zij bij terugkeer gepercipieerd zal worden als zijnde aangetast door de westerse waarden en normen.

2.2.5.2. De Raad bemerkt vooreerst dat waar verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden die haar vader aanhaalde ter staving van zijn eerste verzoek van 4 januari 2019 en van zijn tweede verzoek van 17 november 2021, *i.e.* de problemen met de familie langs vaderskant die ontstonden door de bekering van haar ouders (notities CGVS, p. 3), verwerende partij in de bestreden beslissing wel degelijk desbetreffend op goede gronden kon verwijzen naar de motivering van de beslissingen die werden genomen in het kader van het eerste en tweede verzoek van haar vader en waarin besloten werd tot het volstrekt ongeloofwaardige karakter van de door haar ouders voorgehouden problemen wegens hun bekering. Dient hierbij tevens te worden onderstreept dat de door de commissaris-generaal genomen beslissingen in hoofde van haar ouders inzake hun eerste verzoek integraal bevestigd werden bij arrest nr. 263 403 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 november 2021 alsook dat het beroep van haar ouders tegen de door de commissaris-generaal genomen beslissingen inzake hun tweede verzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen werd bij arresten nrs. 299 206 en 299 207 van 21 december 2023. In het kader van haar eigen verzoek brengt verzoekende partij geen nieuwe, concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op het manifest ongeloofwaardige karakter van deze problemen, waardoor zij zich hierop evenmin kan steunen ten einde in haar hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Aangaande de gevreesde sociaaleconomische problemen bij een terugkeer naar Kirgizië, bemerkt de Raad vooreerst dat verzoekende partij, in tegenstelling tot wat zij in haar verzoekschrift lijkt voor te houden, nergens dergelijke vrees uitte tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij duidde er weliswaar op dat zij in België is geïntegreerd en alhier haar leven heeft opgebouwd, doch van een vrees om terecht te komen in een penibele socio-economische situatie maakte zij nergens gewag. Zij kan verwerende partij dan ook bezwaarlijk verwijten hieromtrent geen motivering te hebben opgenomen in de bestreden beslissing. Dient inzake deze thans gevreesde sociaaleconomische problemen bij een terugkeer naar Kirgizië bovendien te worden opgemerkt dat dergelijke problemen van sociaaleconomische aard niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin het gevolg zijn van enig intentioneel handelen tot vervolging waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft ten slotte haar langdurig verblijf in België, haar integratie alhier en het feit dat zij vervreemd zou zijn van haar land van herkomst, bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat deze elementen bij een terugkeer naar Kirgizië in haar hoofde aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade. Zij het overigens opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud weliswaar verwees naar haar integratie in België, doch nergens stelde dat zij vervreemd is van haar land van herkomst en dat zij in dit verband problemen zou vrezen in geval van terugkeer. Dient er voorts op te worden gewezen dat eventuele aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Kirgizië geen enkel verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde in Kirgizië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar land van herkomst bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in haar hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar zij er nog op duidt dat zij alhier een andere levensstijl aannam die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Kirgizië, bemerkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij geheel nalaat te concretiseren op welke wijze haar alhier aangenomen levensstijl en/of haar persoonlijke waarden en normen niet verenigbaar zou zijn met de heersende waarden en normen in Kirgizië, verzoekende partij op generlei wijze aantoonde dat het loutere feit dat zij andere waarden en normen zou hebben bij een terugkeer naar Kirgizië aanleiding zou geven tot vervolging dan wel ernstige schade. Voorts toont verzoekende partij geenszins *in concreto* aan dat zij dermate verwesterd zou zijn dat zij bij een terugkeer naar Kirgizië aldaar niet zou kunnen aarden en haar leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Zij er ten slotte nog op gewezen dat verzoekende partij bij haar vertrek uit Kirgizië in november 2018 reeds twaalf jaar oud was zodat aangenomen kan worden dat verzoekende partij al een zekere maturiteit had en reeds gevormd was naar de Kirgizische waarden en normen.

2.2.6. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op het bovenstaande. De Raad treedt verwerende partij immers bij in volgende pertinente bevindingen: *“De documenten die u voorlegt vermogen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en geboorteakte staven uw identiteit en afkomst uit Kirgizië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Uw inschrijving van de sportschool en foto's van u en A'. (...) staven louter uw bewering dat u goed geïntegreerd bent in België (NPO, p.3).”*

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aanvullende nota neer waarin geciteerd wordt uit verschillende internetartikelen aangaande de algemene situatie voor christenen in Kirgizië.

De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat uit de beslissing die door de commissaris-generaal werd genomen inzake het eerste verzoek van haar ouders – en die in beroep integraal werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – blijkt dat (de authenticiteit van) de bekering van haar ouders tot het christendom niet zonder meer werd aangenomen nu haar ouders immers ongeloofwaardige verklaringen aflegden over hoe hun beweerde geloofsovertuiging daadwerkelijk is ontloken en de netelige situatie waarin zij hierdoor zouden zijn terecht gekomen. Uit de beslissingen die de commissaris-generaal nam inzake het tweede verzoek van haar ouders – waartegen het beroep verworpen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – blijkt voorts dat haar ouders geen nieuwe elementen bijbrachten die van aard waren hierop een ander licht te werpen. Er dient dan ook tevens een voorbehoud te worden geplaatst bij (de authenticiteit van) de bekering van verzoekende partij, die immers zou zijn voortgesproten uit de bekering van haar ouders.

Daarenboven, zelfs indien (de authenticiteit van) haar bekering tot het christendom zou worden aangenomen, dient te worden vastgesteld dat zulks *an sich* niet volstaat om in haar hoofde te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen, kan uit de door haar bijgebrachte informatie immers niet worden afgeleid dat er heden in Kirgizië sprake is van een systematische vervolging van christenen. Wat betreft de recente wetwijzigingen in Kirgizië die beperkingen opleggen inzake godsdienstbeleving- en vrijheid, zoals strengere registratievoorwaarden voor religieuze organisaties, censuurmaatregelen voor wat betreft religieus materiaal en religieus onderwijs, een verbod op deur-tot-deur geloofsverkondiging en een verbod op het verspreiden van religieus materiaal in de publieke ruimte, in residentiële wijken, in overheidsorganisaties en in niet-religieuze onderwijsinstellingen, dient te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat overtredingen op de nieuwe wetgeving bestraft worden met zwaardere sancties dan loutere geldboetes. In de door verzoekende partij aangebrachte informatie wordt althans slechts gewag gemaakt van geldboetes. Met een verwijzing naar deze wetwijzigingen toont verzoekende partij dan ook niet aan dat de actuele situatie in Kirgizië van die ernst en aard is dat er sprake is van een systematische vervolging van christenen en dat het loutere feit (bekeerd) christen te zijn in Kirgizië volstaat om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Ook uit de overige door haar bijgebrachte informatie aangaande de algemene situatie in Kirgizië voor christenen kan niet worden afgeleid dat er heden in Kirgizië sprake is van een systematische vervolging van christenen. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Kirgizië om aan te tonen dat zij aldaar werkelijk zal worden bedreigd omwille van haar christelijke geloof, doch dient dergelijke vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. Waar in de door haar aangehaalde informatie verwezen wordt naar een hulpoproep door een internationale hulporganisatie waarin steun gevraagd wordt voor christelijke families die in Kirgizië socio-economische problemen kennen en wegens hun geloof niet kunnen rekenen op de hulp van hun omgeving, benadrukt de Raad nog dat in het kader van de verzoeken van haar ouders werd vastgesteld dat haar ouders geenszins de door hen aangehaalde precaire situatie en omgeving aannemelijk maakten waarin zij terecht zouden zijn gekomen na hun bekering en aldus niet *in concreto* aantoonde daadwerkelijk ernstige problemen te hebben gekend met hun familie/omgeving wegens hun bekering. Verzoekende partij toont dan ook niet *in concreto* aan dat zij wegens haar (beweerde) christelijk geloof terecht zal komen in een situatie van verregaande materiële deprivatie.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden

beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 10 oktober 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT